

4. และต้องเป็นผู้ปฏิบัติธรรมเหนือความตาย คือไม่กลัวตาย

และในอดีตชาตินั้นของเมือง เจริญปุระนคร เจ้าเมือง ชื่อ เจ้าขุนถาด มีมเหสี ชื่อ แม่คำสร้อย มีธิดา 2 คน ชื่อ บัวเงิน และบัวทอง.....

เมื่อระลึกชาติหนหลังได้เช่นนี้ ขณะนั้นอาจารย์ทิพากร ได้ไปสัมผัสเห็น โลกทิพย์วิญญาน ของผู้คนในเมือง ปุระนครที่ยังไม่ได้ไปสุดไปเกิด ที่ยังตกค้างอยู่ในภพ โลกวิญญาน เห็นสภาพบ้านเมืองปลูกเป็นเรือนไม้ธรรมดา เป็นหินฉาบด้วยปูนสีขาว ธรรมดา รอยต่อของก้อนหินแต่ละก้อนใช้ช่างไม้ประสานให้ติดกัน บ้านเรือนแต่ละหลัง ตั้งอยู่ห่างกันร่วม 200-300 เมตร ผู้คนทำอาชีพทำไร่ทำนา บริเวณดินแดนแห่งนี้ ในอดีตมีทะเลสาบน้ำจืดที่กว้างใหญ่

อาจารย์ทิพากรจึงกำหนดจิต เข้าไปในเมือง มองเห็นผู้คนกลุ่มคน ก็เดินทะลุ ผ่านร่างกายอาจารย์ไปได้อย่างน่าประหลาดจึงเกิดความสงสัย

“ทำไมเป็นอย่างนี้ได้ ทำไมผู้คนเหล่านี้ไม่สามารถเห็นเราได้”

จากนั้นจึงเดินเที่ยวชมดูบ้านเมืองและพบกับยายคนหนึ่ง ไม่สวมเนื้อผ้า นุ่งแต่ผ้าชิ้น จิตอาจารย์ทิพากร จึงลองถามดู

“แม่ใหญ่ เจ้าชื่อ อะไร”

ยายผู้นั้นตอบ

“ชื่อสี” อาจารย์ทิพากรถาม

“แม่สี พวกเจ้ารู้จักนรกไหม?” แม่สีตอบ

“ไม่รู้”

อาจารย์ทิพากรถามต่อ

“พวกเจ้ารู้จักสวรรค์ไหม?”

แม่สีตอบคำเดิม

“ไม่รู้”

“พวกเจ้ารู้จักพระพุทธเจ้าไหม”

อาจารย์ถามด้วยความอยากรู้

“ไม่รู้”

แม่สีตอบ

“แล้วพวกเจ้าพากันอยู่อย่างไร”

อาจารย์ทิพากรสงสัย

“ก็พากันอยู่อย่างนี้แหละ”